

Преюдициални въпроси

- 1) Представлява ли търговията с контактни лещи медицински съвет, изискващ физически преглед на пациент, поради което не попада в приложното поле на Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар ⁽¹⁾?
- 2) Ако търговията с контактни лещи не представлява медицински съвет, изискващ физически преглед на пациент, следва ли член 30 от Договора за ЕО да се тълкува в смисъл, че в противоречие с него се намират разпоредбите на държава-членка, които предвиждат, че търговия с контактни лещи може да се извършва само в специализиран магазин за медицински средства?
- 3) Противоречи ли на посочения в член 28 от Договора за ЕО принцип на свободно движение на стоки унгарското законодателство, което разрешава търговията с контактни лещи само в специализиран магазин за медицински средства?

⁽¹⁾ Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия) (ОВ L 178, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 29, стр. 257).

Преюдициално запитване, отправено от Bundesarbeitsgericht (Германия) на 23 март 2009 г. — Deutsche Lufthansa AG/Gertraud Kumpan**(Дело C-109/09)**

(2009/C 141/44)

*Език на производството: немски***Запитваща юрисдикция**

Bundesarbeitsgericht

Страни в главното производство*Ищци:* Deutsche Lufthansa AG*Ответник:* Gertraud Kumpan**Преюдициални въпроси**

- 1) Трябва ли член 1, член 2, параграф 1 и член 6, параграф 1 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 ⁽¹⁾ година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите и/или общите принципи на общностното право да се тълкуват в смисъл, че те не допускат разпоредба от националното право, влязла в сила на 1 януари 2001 г., според която срочни трудови договори могат да бъдат сключвани без допълнителни условия с работници, само защото те са навършили 58-годишна възраст?
- 2) Трябва ли клауза 5, параграф 1 от Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в

Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР), въведено в действие чрез Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година ⁽²⁾, да се тълкува в смисъл, че тя не допуска разпоредба от националното право, която позволява без ограничение във времето и без допълнителни условия сключването на неограничен брой последователни срочни трудови договори без обективно основание, само защото към момента на започване на срочните трудови правоотношения работникът е навършил 58-годишна възраст и не е налице тясна обективна връзка с предходно безсрочно трудово правоотношение със същия работодател?

- 3) При утвърдителен отговор на въпроси 1 и/или 2:

Трябва ли националните съдилища да оставят без приложение разпоредбата от националното право?

⁽¹⁾ ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7.

⁽²⁾ ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129.

Преюдициално запитване, отправено от Okresní soud na Cheb (Чешка република) на 23 март 2009 г. — Česká podnikatelská pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group/Michal Bilas**(Дело C-111/09)**

(2009/C 141/45)

*Език на производството: чешки***Запитваща юрисдикция**

Okresní soud v Chebu (Чешка република)

Страни в главното производство*Ищци:* Česká podnikatelská pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group*Ответник:* Michal Bilas**Преюдициални въпроси**

- 1) Трябва ли член 26 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ⁽¹⁾ (наричан по-нататък „Регламентът“) да се тълкува в смисъл, че не допуска съдът да провери международната си компетентност, в случай че ответникът участва в производството, когато става въпрос за правила за задължителна компетентност по смисъла на раздел 3 от Регламента и искът е бил предявен в нарушение на тези правила?
- 2) Може ли ответникът с участието си в производството, да обоснове международната компетентност на съда, по смисъла на член 24 от Регламента, дори когато по отношение на производството се прилагат правилата за задължителна компетентност по смисъла на раздел 3 от Регламента и искът е бил предявен в нарушение на тези правила?

- 3) При отрицателен отговор на втория въпрос, може ли фактът, че ответникът участва в производство във връзка със застраховане пред некомпетентен съд по смисъла на Регламента, да се разглежда като споразумение за предоставяне на компетентност на съда по смисъла член 13, параграф 1 от Регламента?

(¹) ОВ L 12, 16.01.2001 г.; Специално издание на български език 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74.

Преюдициално запитване, отправено от Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Германия) на 27 март 2009 г. — Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein-Westfalen e.V./Bezirksregierung Arnsberg

(Дело C-115/09)

(2009/C 141/46)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Страни в главното производство

Ищец: Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein-Westfalen e.V.

Ответник: Bezirksregierung Arnsberg

Участници в производството: Trianel Kohlekraftwerk Lünen GmbH & Co. KG

Преюдициални въпроси

- 1) Изисква ли член 10 а от Директива 85/337/ЕИО (¹), изменена съответно с Директива 2003/35/ЕО (²), неправителствените организации, които възнамеряват да сезират съд на дадена държава-членка, чието административнопроцесуално право изисква да се търси защита на нарушено право, да могат да се позовават на нарушение на всички, свързани с одобряването на проекта разпоредби, отнасящи се до защита на околната среда, и на такива, които са предназначени изключително да служат на обществения интерес и поне не са предназначени да служат и за закрила на правни блага на частноправни субекти ?

- 2) Ако на първия въпрос не трябва да се даде безусловен утвърдителен отговор:

Изисква ли член 10 а от Директива 85/337/ЕИО, изменена съответно с Директива 2003/35/ЕО, неправителствените организации, които възнамеряват да сезират съд на дадена държава-членка, чието административнопроцесуално право изисква да се търси защита на нарушено право, да могат да се позовават на нарушение на разпоредбите, които се основават пряко на общностното право и с които се транспонират общностните разпоредби относно опазване на околната среда във вътрешното право, и на такива, които са предназначени изключително да служат на обществения интерес и поне не са предназначени да служат и за закрила на правни блага на частноправни субекти ?

- а) Ако на втория въпрос по принцип трябва да се отговори утвърдително:

Трябва ли общностните разпоредби относно опазване на околната среда да отговарят на определени изисквания относно съдържанието, за да могат да бъдат оспорени?

- б) Ако на втория въпрос трябва да се отговори утвърдително:

За какви изисквания относно съдържанието (например непосредствено действие, цел на закрила, цели) става въпрос?

- 3) Ако на първия и на втория въпрос трябва да се отговори утвърдително:

Предоставя ли Директивата пряко на неправителствените организации такова право да сезират съд на дадена държава-членка, което излиза извън рамките на вътрешното право?

- (¹) Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда; ОВ L 175, 5.7.1985 г., стр. 40–48 (Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том, стр.174)

- (²) Директива 2003/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 година за осигуряване участието на обществеността при изготвянето на определени планове и програми, отнасящи се до околната среда и за изменение по отношение на участието на обществеността и достъпа до правосъдие на Директиви 85/337/ЕИО и 96/61/ЕО на Съвета — Декларация на Комисията; ОВ L 156, 25.6.2003 г., стр. 17–25. (Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр.8)

Жалба, подадена на 31 март 2009 г. от Kronoply GmbH, по-рано Kronoply GmbH & Co.KG, срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (пети състав) на 14 януари 2009 г. по дело T-162/06, Kronoply GmbH & Co.KG/Комисия на Европейските общности

(Дело C-117/09 P)

(2009/C 141/47)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Kronoply GmbH, по-рано Kronoply GmbH & Co.KG (представители: R. Nierer и L. Gordalla, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението, постановено от Първоинстанционния съд (пети състав) на 14 януари 2009 г. по дело T-162/06;
- да се отмени решението на Комисията от 21 септември 2005 година относно държавна помощ С 5/2004 (ex N 609/2003), с което помощта, която Германия възнамерява да приведе в действие в полза на жалбоподателя, се обявява за несъвместима с общия пазар;
- при условията на евентуалност спрямо второто искане, делото да се върне Първоинстанционния съд;
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разходи, направени в първоинстанционното производство и в производството по обжалване, и по-конкретно Комисията да понесе съдебните разходи, направени от жалбоподателя.